

על שלמה

זכר אני באותו יום עת עמדנו ליד הפרדס והתאמנו בהגשת עוזה ראשונה לפצוע בשדה. בן-זוגי היה שלמה. השתוולנו שניינו וצחקנו על האימון המשעשע הזה, על אף רגוז של אמונו. ולפתע מטר כדורים עבר מעל ראשו. כולם נשתקנו והבטנו איש על חברו בפנים שואלות. רק הוא שלמה נשאר צוחק. צחק הוא למטר היריות ולאש הקטלנית, בשעה שהגענו לументות הבריכה בקצתה העיר, ואש האויב גברה מרגע לעג, אך אז לא הפסק את צחוקו. עמדנו שניינו בעמדה אחת כל היום. ובכדי שהזמן יעבור יותר מהר, התחליל הוא לשיר. שר, צעק וצוחק. כאילו רצח להשתיק בזו את שריקות הבדורים. כך עבר علينا יום תמים בעיר. משחק משעשע היה זה בשביבינו. אך למחורת היום נפלו פניו במקצת, הוא נעשה יותר רציני ושקט. עת יצאנו לשדה הלא אחורי בשורה. לא ידענו כי זו היציאה האחורה שלו. על גבו הייתה קשורה אלונקת שדה, אשר אח"כ הוציא עלייה את נשותנו. סוף סוף אחורי זחילה קשה, שבנה את עמדותיו מולנו. המשמש להתחה בכל חזקה, כאילו רצחה להבריח אותנו מהמקום האورو הזה. ואנחנו בלי טיפת מים, חמושים, צמודים היינו למקומותינו עד לצהרים. אחר הצהרים הגיעו אלינו רצים להודיעו כי עליינו לטגת. הנסיגת הייתה קשה עד מאד. רק הצלחנו להתקדם כ- 20 מטר והומטרה עליינו אש מהירה ומדויקת ובאותו רגע נשמע גם קולו של שלמה: "אני פצע". המרגע הראשון הרגיש כי בזו הוא סיים את תפקידו. ואחר התחליל שמעון לטפל בו, התנדג לו, בהיותו עוד בחכורה ראה כי חברי בסכנה והוא עתה למשא עליהם. אמר לשמעון: "אל תטפל بي". מה פירושן של המילים האלה קשה לדעת, אך אחת ברור, כי חי חברי היו יקרים לו. והוא רצה שייצלו את נפשם ולא ידגו לו. לאחר שבין כה והוא כבר אבוד. בראותו כי אין חברי שומעים לו, והם מתקדמים מול האויב ומתחפים על נסיגת החובשים שגררו את האلونקה, נפרד מחברי וברוכם ברכה האחורה. הוא לא בכח, גם לא צעק. הרים רק את ידו וחזר מספר פעמים על משפטו: "שלום לכם חברים". אחורי זה נשתקן ואל הויסיף דבר עוד. פניו היו שקטים. הוא ידע כי מלא את תפקידו בסדר. בהגיע החובשים אותו לשלעים ליד בית הקברות ובדקו אותו, כבר לא הייתה בו רוח חיים. פניו גם אחרי מותו נשאוו שקטים שלווים וצוחקים.

בנפלו נפל אחד מטובי בחוריינו. מאותם הבחורים שאינם שואפים להרפהתקאות וגבורות. נפשו הייתה לשלום ולבעודה. אך בבוא העת, ידע גם להגן בכבוד על עצמו ומקום חייו. חייו, מותו ודבורי האחرونים סמל חי לאלה שנפלו והנופלים מדי יום על שיחורו ארצנו. נשא סמל זה בנפשנו וזכרנו של שלמה לא ימחה לעד.